

vist*) vil ved denne Beskyttelsen for Fremstillingen af Varesorter, som i stort Omfang importeres her i Landet, synke ned til 6 (seks) pCt., hvad der altsaa staar langt under det af den ærede Ordfører angivne Niveau (20—30 pCt.) og i Virkeligheden, under vore smaa Forhold, ikke udgør nogen effektiv Beskyttelse!

Den ærede Ordfører har selv ved Lovens 2den Behandling fremhævet, at „hvor en Industri er vokset op under Toldbeskyttelse“, skal man „være meget liberal med Hensyn til at lade den beholde saa megen Beskyttelse, som den er i Stand til at eksistere paa“. Den ærede Finansminister udtalte endog ved 1ste Behandling, i Anledning af Spørgsmaalet om Beskyttelse for Fabrikationen af Lokomotiver, at „havde vi først givet en saadan i 10 Aar, var der knyttet saa store Interesser til den, at vi ikke burde komme bort fra Beskyttelsen“. Om Klædefabrikationen gælder det nu, at den er et gammelt nationalt Erhverv, der i stort Omfang forbruger Landets naturlige Materialier og saa meget mere fortjener Støtte, som den i Virkeligheden spænder over flere Fag. Trods Tidens Ugunst og en fra Aar til Aar voksende udenlandsk Konkurrence — hvorefter den stadig stigende Indførsel paa Pos. 160 noksom bærer Vidne — har den efterhaanden udviklet sig til et smukt Standpunkt, paa hvilket den fortjener at bevares. At den hertil maa have en Toldbeskyttelse af en Højde som den nuværende, der ikke en Gang naar op til det af den ærede Ordfører i al Almindelighed som passende ansatte Niveau, ligger alene eller dog fornemmelig i, at det nationale Afsætningsomraade er saa overmaade begrænset. Medens det danske Landbrug har toldfri Adgang til et Verdensmarked som det britiske uden der at møde nogen effektiv Konkurrence af virkelig jævnbyrdig Art, møder dansk Industri Toldmure overalt uden i det gamle overlegne Industrieland, England, og er derfor udelukkende henvist til Hjemmemarkedet. Der er hidtil under Toldlovbehandlingen hverken fra Regeringens eller de i Folketinget ledende Rigsdagspartiers Side nævnt eller taget Hensyn til dette vort danske Markeds Lidenhed —, og heri ligger dog Forklaringen paa, at et industrielt Erhverv herhjemme særdeles godt kan være „naturligt“ og alligevel kan trænge til en vis Beskyttelse. Naar den indenlandske Konkurrence i Ly af denne Beskyttelse, saaledes som i vort Erhverv, kan være saa virksom, at det store Forbrugs Artikler — som af Finansministeren indrømmet — ikke nævneværdigt fordyres, tør dog den paagældende Beskyttelse ikke med nogen som helst Ret betegnes som ublu eller blot for høj. Men sættes den nu ned, som foreslaaet, vil dette betyde, at Landet ej alene aabnes endnu mere for udenlandsk Konkurrence, men ligefrem bliver en regelmæssig Afløbsrende for Udlandets Overproduktion, medens alle andre Lande omvendt, gennem en langt højere Beskyttelse end vor, af al Magt værne sig mod en sliq Oversvømmelse. Hr. Folketingsmand Borgbjerg har i Folketinget høilydt klaget over, at der i vore Dage „bliver Sult og Nød og Elendighed paa Grund af Overproduktion“, og dette gælder dog vel ikke mindre, naar Overproduktionen dirigeres ind i vort Land udenlands fra. Samme Folketingsmand udtalte ved Toldlovens 1ste Behandling, at „den nuværende Stat og de nuværende Kommuner burde igennem deres Indkøb gøre langt mere end nu for at tage dansk Industri og Haandværk under Armene“. Det synes da endnu naturligt, at den danske Stat „tager“ vor Industri „under Armene“ ved ej at hidlokke alle de os omgivende Industrierandes Overproduktion og derfor simpelthen lader den beholde sin nuværende Beskyttelse, naar dog denne, som i dette Tilfælde, er baade rimelig og nødvendig uden, som af Ministeren udtalt, at være til Skade for Landets Smaakaarsfolk.

Det er i vort tidligere Andragende nævnt, at den danske Klædeindustri gennemgaaende giver sine Arbejdere konstant Beskæftigelse til en forholdsvis høj Arbejdsløn, og at dennes almindelige Niveau ikke vil kunne opretholdes, endstige fremtidig forhøjes, saafremt de foreslaaede Nedsættelser gennemføres. Dette ligger ikke alene i, at den samlede Brutto-Fortjeneste i Faget vil blive mindre, men da, som ovenfor paavist, adskillige Virksomheder i en eventuel Konkurrence ville bukke under, vil der desuden blive en Mængde ledig Arbejdskraft i Faget, saa at de tilovers blivende Fabrikker ville blive oversvømmede med Tilbud.

Naar den ærede Ordfører har henpeget paa, at Arbejdsfortjenesten i Frihandelslandet Holland er bedre end i Beskyttelseslandet Tyskland, kunne vi oplyse om, at Forholdet for vort Fags Vedkommende er dette, at i Grænsedistrikterne talrige

*) Tidligere Andragendes S. 5 („Den danske Klædeindustri og Toldloven“).